

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS HAJDUMEGYEI FÜGGETLENSÉGI PÁRT HIVATALOS KOZLONYE.

ELŐFIZETESI ÁRAK:

Kelyben: félévre 6 kor., negyedévre 3 kor. — fill.
Vidéken: félévre 9 kor., negyedévre 4 kor. 50 fill.

POSZTERKESZTŐ

BENEDEK JÁNOS.

POLITIKAI ROVATVEZETŐ:

Dr. BOROSS LAJOS.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ

SZEKELY IMRE.

SZE. KESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Debreczen, Főter 42. szám. Lamprecht palota
első emelet, az udvarban.

Általánosságok a helyzetről

Irta: **Kossuth Ferencz.**

Olvasóink azt várják talán, — hogy mai cikkemben a kibontakozás útjára rá fogok mutatni.

Aki hajlandó tekinte be venni a helyzet nehézségeit, be fogja látni, hogy ilyent tőlem, ez idő szerint, kívánni nem lehet; mert a közügyeknek ártanak, ha most nyilatkoznám; a közügyeket pedig s ezzel hazamat, kötelességem hűségesen szolgálni.

Nem csak én nem fogok ma még nyilatkozni, de azt is helytelenítem, hogy pártunk más tagjai magukat nyilatkozatokkal lekössék. Tudom, hogy a napilapok tudósítói kitartó unszolásának engedtek csak azok, akik eddig nyilatkoztak, — amely unszolásoknak én magam is erősen ki vagyok téve — de mindnyájunknak át kell érezni azt, hogy elkerülhetetlen szüksége van pártunknak a legteljesebb mérvű egyöntetűsége és erre a hazának is most nagy szüksége van; tehát kerülnünk kell mindent, ami nézet elágazásokhoz vezet és némelyekre nézve lekötöttséget teremt.

Pártunk, kellő időben, úgy is hivatva lesz állásfoglalása felett határozni.

Senkinek nem jutott eszébe az,

hogy a pártot bármilyen irányban és bármilyen módon lekösse. — A párt akkor fog határozni, midőn a helyzet egész mivoltában eléje lesz terjeszthető. Addig pedig a kíváncsiságnak várakoznia kell, mert így parancsolja az ország érdeke.

A fentebbiek előrebocsátása után konstatálnom lehet, hogy aki a helyzetet ismeri, be kell hogy lássa, hogy ennek az adott helyzetnek bizonyos következményei elkerülhetetlenek; tehát ezekre egész bátran rá lehet mutatni.

Ilyen következmények közé tartozik az, hogy semmi formában, egyenes vagy kerülő uton, a választásoknál kisebbségben maradt egykori kormánypárt most kormányra nem juthat.

Minden kísérletezés ilyen irányban a nemzet ítéletének arcuzal csapása lenne és semmi gyakorlati eredménnyel nem járna, mert egy eképen alakított kormány azonnal leszavaztatnák a képviselőházban. Ha pedig újra feloszlatnák a Házat, tökéletesen bizonyos, hogy a függetlenségi párt még jobban megszorodva jönne vissza és minden valószínűség szerint már egymagában véve is többségben lenne; a mellett, hogy az országban veszélyessé válható hangulat kapna lábra.

A hadjáratot a szövetkezett ellenzék vitta meg, együtt a diszidensekkel. Együttesen győztünk, együttesen vagyunk többségben.

Azonban az együtt küzdők és győzedelmeskedők közt, a nemzeti akarat erősen kiemel egy pártot: a függ. és -8-as pártot és ha van Magyarországon egy szikrányi alkotmányosság, a nemzet ítéletének és akaratának kifejezésre kell jutnia, kellő módon és mértékben a helyzet megoldásában is, másképpen nem képzelhető el a megoldás.

Midőn a helyzet logikája szükségszerűleg egy koalíciós kormány eszméjéhez vezet, a párthűség minden egyes pártnál határozottan felállítja azt a tételt, hogy most nem lehet szó elvek szegre akasztásáról. Tisza Kálmán példája vele együtt a sirba szállt; a nemzet anatómája sújtaná azt, aki e példát új életre akarná költetni.

De a mint a pártok együtt küzdtek lojálisan szövetkezve anélkül, hogy egy is feladott volna bármit is elveiből, épp így dolgozhatnak együtt tovább is bizonyos meghatározott irányban, amely iránynak szükségszerűleg haladnia kell a legnagyobb párt irányára felé ennek egy előre meghatározott fokig a bélyegét kell viselnie, a ki tüzött kormányzati program meg

Sárga falevelek.

Irta: **Ferentsy Mária Andrea.**

Mosolygott, ha bánatosnak szerették látni; — ha hideg, fagyos téli reggeleken a hat seprő emberek hidegtől didergő arcukra nézett, — mosolygott, ha alamizsnát adott és akkor is, mikor tudta, hogy éppen annak fáj, — ki megérdemelte egy pár forró könnyet azoktól az örökké mosolygó szemektől. Tudta jól, hogy hazudja kaczagó jó kedvét, de hadd higgyék, hogy nem szomorítja semmi, a nap-sütésből fonja álmait, mosolygásból ábrándjait. És mégis talán egy valaki, az az egy ösmerte őt teljes valójában, ha rátekintett, tudta, hogy minden legkisebb gondolatját tudja — szíve legrejtettebb titkolt fájdalomát ösméri — és daczára e meggyőződésnek, ellenkezéleg cselekedett; tudta, hogy szeretné ha reá nézne, s ő mégis másra mosolyog; tudja, hogy kívánja, hogy vele beszéljen s ő mégis mással beszél — más virágját tüzte fel. Ábrándos lelkevel mégis az övét tüzte fel.

Ábránd világa elhiteti vele, — hogy az a sápadt férfi kell, hogy tudja — minden kaczagás, vig beszéd egyedül az övé... s hitte azt is, hogy látja őt este, mikor egyedül marad kicsiny szobájában s csak a kék méceses a szűz szobra előtt, világítja be sejtelmes fényvel a falon függő, elfakult képeket — látja bánatos arcát,

hallja sóhajait, melyek feléje szállnak — suttogó lány hangját, érzi meleg lehellejét... S mégis egy hosszú kínos éj után, hol egyik nyomasztó álom gyöttri a másik után: mosolygá: az ébredésél ne tudja meg senki, csak egy — az is csak sejtve, hogy nélküle milyen bus és üres az élet, — ne tudja meg soha a valót, ne higgye el szerelmét, hisz úgy is csak nevetne rajta, gondolva: gyermekjátékát idővel elszáll, mint könnyű felhő — mint üvegen a lehellejt.

Százszor elgondolta ezeket s félt, hogy esetleg ezt gongolja róla az a férfi, az ő szívének bálványá — ne lássa őt sötét bus tekintettel, inkább higgye, hogy előtte mindenki egyforma s alyan közömbösen vesse őt is, mint a többit.

S járta tovább a bálákat, jourokat, asztalára helyezte a virágokat, miket más küldött neki. Szívében mégis ott volt a jégkéreg s ezt másnak forró, behizelgő tekintete fel nem olvasztotta többé, közötté ólálkodott szünes-szüntelen a bánat, ránehezedett sűrű köd gyanánt, mit mosolya is csak nagy nehezen tudott áttörni.

Késő őszi délután. A nap mintha bucsuznék a nyártól, melegen árasztja sugarait, jól mondják, vén asszonyok nyarának — kik emlékeiken elmerengve sűtkéreznek a bucsuzó nap melegénél, szívökben megölt hittel, megtépdelt reménnyel, fáradt lan-

kadtsággal számlálgatva a reájok váró hideg fagyos napokat, hasonlítva a ésó őszi rózsához, mely már nyílásánál tudja, hogy korai fagy éri.

Sűrűn peregték a fákról a sárga falevek, olyan kísérteties zizegésök, olyan bánat fogta el a szemlélő szívet, mintha mindenkor a halál jelentését várná. A park szazados platánfái is, csak imitt-amott egy sárga otffejejtett levél, alatta mintha sirdomb halma volna, borítja a gyepet a sok színes levél mintha mind egy-egy korán elfoszlott ábránd lenne, színes, változatos. A park kanyarodó útján egy sötét női alak közeledik, egy szikár agarat simogatva, másik kezében valami iratesomót tartogatva. Leül az egyik padra s nézi a sárga faleveleket, bus, fáradt mosolygás huzódik arcán keresztül, hisz úgy hasonlítottak ezek az ő magányos, bus árvaságához. Arca még mindig fiatal, szépnek mondható s barna hajában mégis megannyi fehér hajszál, bizonyára mindegyik egy korai bánat nyomát jelenti.

Felveszi könyvét s lapozgat benne, olykor egy-egy mosolyával kísérve sokszor feltörő sóhajással. Hirtelen felrebben, előtte áll a férfi, kit oly régen várt s kiról azt hitte, hogy régen elfeledte. Halk sikoltás tört elő kebléből: „Péter maga az — vagy csak újra álmodom!” — „En vagyok Ócécilie, bocsássa meg hogy olyan tolakodóan megleptem.” Miközben lehajolt a hófehér

valósítása után pedig a nemzet határozna a további irányzat felett.

Ha így képzelnénk egy koalíciós kormányt, ez csak úgy élhetne meg elfeladások nélkül, ha a különböző pártok teljesen külön állva fennmaradnának, megtartva saját programjait, amelyekre nézve természetesen nem provokáltak volna a koalíciós kormány feladatának teljesítése ideje alatt.

E feladat teljesítése közben a szövetkezett pártok, a megállapított és körvonalozott feladatok teljesítésében, együttesen támogatnák a kormányt.

A fennebbiek általános elvek, amelyek logikailag állíthatók fel, mint az adott helyzet korolláriumai, feltéve azt, hogy e helyzetet alkotmányos úton, rázkódások nélkül akarják megoldani ott, a hová a nemzet összes anyagi erejét egy kézbe letette.

Igy lesz-e, másképpen lesz-e? azt nem tudom; ha így lesz, békés megoldás várható; ha másképpen lesz, nagy nehézségeknek fogunk elébe nézni.

Ami engem illet, én hazám jövőjében mindig bízom az eredmény, melynek kivívásához szerényen én is hozzá járultam, nagy mérvben igazolja bizalmamat.

Tudjuk jól, hogy ellenségeink száma légió; tudjuk azt is, hogy még mindig a régi átok nehezedik a hazára, az, hogy magyar emberek is együtt éreznek az idegennel. Tudjuk, hogy a mi hasznunkra

lenne, az fáj az osztrákoknak; és így valósult meg Deák Ferencz álma, amelylyel ő Ausztria népeiben bizva, igazságot és jogtisztelést remélt biztosítani a magyaroknak azzal, hogy a közös viszonyok fenntartásának egyik alapfeltételéül az osztrák nép érzelmét tette, mely az osztrák parlamentárismusban volt megnyilatkozandó.

Ha voltak uralkodók, kik gyűlölték a magyart, ezek gyarló emberek voltak, kiknek érzelmeivel olykor maga a végzet üzött csufot; ők pedig meghaltak s a történelem árja tovább hömpölygött virágtalan sirjaik felett.

Most az osztrák nép gyűlölte meg a magyart s ezt eredményezte a közösügyekből eredő, soha el nem kerülhető surlódás.

Aki ismer engemet, tudja, hogy résen vagyok: velem együtt résen lesznek mindnyájan azok a hazafiak, kik erős kézzel, tiszta szívvel lobogtatják a világ előtt az ősi függetlenségi zászlót!

Királyi kihallgatások.

— február 6.

A király élt jogával és élni fog még tovább is; nem elégedhet meg bizonyos, vagy több irányban praecokkupált néhány államférfi véleményének kikérésével, hanem meg kell hívnia többeket is, mindazokat, akiknek véleménye értékes lehet a királyra és az országra nézve a mostani bonyolódott politikai helyzetből való kibontakozásnál.

Nagyon természetes dolog, hogy határozott fogalmat is alig alkothatunk magunknak arról: mit kérdez a király és mit válaszolnak a tanácsadásra meghívottak. Valami hibájuknak azonban kell lenni az ilyen kihallgatásoknak, valami oknak kell lenni, amely miatt azok a királyi kihallgatások olyan balul szoktak kiütni a nemzetre nézve. Vagy a tanácsosok nem adnak őszinte, okos tanácsot, vagy a király előtt ezeknek a tanácsoknak értékét lerontja valami: az ellenkező egyéni impresszió, vagy az ellenkező irányú egyéb tanácsok.

Talán gondolkodni fognak e fölött most Bécsben is. Talán eszünkbe fog jutni most, a dinasztikus politika vezérférfiainak az a megdönhetetlen politikai igazság, hogy amely uralkodó népének egyes jogos kívánságait a kellő időben nem teljesíti, annak az uralkodónak elő kell készülnie arra, hogy ezek a jogos kívánságok még sokkal határozottabban, még sokkal erőteljesebben tognak megnyilatkozni egy adott időpontban. Talán mérlegelni fogják most Bécsben azokat a balsikerű intézkedéseket, melyek rossz tanácsok nyomán történtek. Eszünkbe fog most talán jutni, hogy Széll Kálmánt oktalanul áldozták föl annak a katonai követelésnek, melytől aztán eláltak. Eszünkbe fog talán jutni az a szégyenletes kudarc, mely a Khuen-Héderváry próbálkozását összetörte. Eszünkben lesz talán még az a folytonos izgalom és zavar, mely a Tiszta István rövid kormányzását jellemezte. Eszünkben van bizonyára az a szánalmas vereség, mely az ex-lexes választások folyamán a királynak legkedvesebb kiegyezési eljárást érte. És ha mindezt eszünkbe juttatják egymásnak Bécsben a megijedt emberek,

kis keze után, hogy egy pillanatra ajkával érintse az illatos fehér kacót!...

Cécilie felemelkedett, s a ház felé indult — de a férfi lágyan megérintette őt: „Maradjunk itt — oly szép idelet minden, ezek a sápadt falevelek, mintha egy új tavaszt, egy új életet várnának, remélnének. S nekem annyi a mondani valóm, annyi a kérni valóm, hogy, reményltem, egy új élet is kevés lesz, hogy lelkem, szívem kitérjem magam elé.”

Cécilie megremegett a férfi lány hangja hallatára, de igyekezett erőt venni magán, miközben kissé fagyosan mondá: „Igyekeznie kell Péter — az időt kissé rövidre fogni, mivel estére vendégeink lesznek s nekem vagnak is, osinosnak is kell lennem.”

„Oh Cécilie, ismét folytatja a két év előtt féiben hagyott tréfát. Törődik is maga a többiekkel, nem is törődött soha! A nő kissé neki pirult s némi gunnyal felelte: „Tul a tengeren, minden férfi úgy látom kissé elbizakodott, vagy maga abban is kivételt képez?” „Na ezt igazán nem akartam, higgye el! Az a kis pir az arczán leplezte előttem önmagát, én korántsem értem meg magamra az előbb mondottakat — meg voltam mindez ideig győződve, hogy maga sokkal inkább gondol a saját énjével s nem hittem, hogy valaha is találkozzék olyan valaki, aki rakoncátlan gondolatait egy felé — érti: osupán egy felé tudja irányítani.”

A nő türelmetlen mozdulatot tett, miközben öléből kihullott a kézírással irt könyv.

A férfi lehajolt utána, miközben címét elolvasta: Péter. Meglepetten nézett Céciliére, szemében kételkedő öröm látszott: „Ujra csak szeszély — Cécilie?” Ráemelte sötét szeméit a lányra, kinek egész teste reme-

gett, nem tudva az ingerültségtől-e, mit az esetleges kíváncsisága idézett elő, avagy talán a beállott hűvő szél következtében; kérdőleg nézett rá: „Igaz — valóság...” felelte fáradtan — vontatottan. „Nekem adja a könyvet? s olyan szépen nézett — olyan mélyen a leány szemébe. „Magának, ha óhajtja.” — „Én csak kértem, köszönöm!”

Hosezu szünet következett, Cécilie zavartan simogatta a hozzá dörmögő agár, fényes sárga szőrét. Végre a férfi törte meg a csendet, mit csak a levelek hullása zavart kissé: „Emlékszik-e még — egyszerű egy sápadt plátán levélre? Forró nyári délután volt, a parkban sétálva talált maga a zöld levelek között, két, a forró nap által megperzselt levelet, feltűzte — később a beállott esthőmályban elvesztette. Maga mindig szeszélyes volt Cécilie, akkor is, talán csak azért bántotta, talán jobban mondva bosszantotta a szép levelek elvesztése... Maga mellett járva olyan különös érzés fogott el; vágytam magának, amit szeretett, visszaadni, hisz úgy is tudtam, olyan kevés az, ami magának megtetszik — s talán semmi — senki, amit szeret. Hirtelen lehajoltam s az elvesztett leveleket emeltem fel. Maga kételkedően meglepetve nézett rám s én nagy merészen kértem valamit, amit maga megsiratott: adná nekem az egyiket, míg élek megözmöl... Maga Cécilie régen elfeledte s ha egy percre őrizte is a hervadt levelet, talán csak azért volt, hogy a másik perczben már összetapossa szeszélyből, czéltalan.

Én megőriztem, — lássa, most is nálam van — hanyódtam, vetődtem, az élet sok keserűséget, sok bánatot mért rám, de én leküzdöttem mind, szálltam a magasba, elérhetetlen magasságok felé, a forró légáramlat nem szédített el, szemébe néztem

a papnak is, de mi volt annak fénye, az előttem örökké mosolygó szempárhoz képest. Elfeletem a nagy hosszu ut alatt, hogy másra tekinget s félve néztem a magos csúcsot, melyen képzeletben magát vélttem. S felérttem, — ne rázza hitetlenül fejét. Hosszu kínos vergődés után itt vagyok a kitűzött czélnél — tudja maga Cécilie, hogy maga volt küzdelmemnek egyedüli óhajtott babérja... s hogy most arra kérem, hét hosszu év után, mely alatt a maga szerelmét koldulva jártam be a világot — ne nézzen így rám, hideg tekintete nem riaszt többé vissza, kérem esedekelve: tüzze fel a fejemre a rég várt kitűzött babért!...

A férfi elhallgatott, miközben sötét háját idegesen hátra simította, várt, szeretett volna látszólag nyugodtnak mutatkozni, míg szive izgalmát alig tudta leküzdeni. Nézte az előtte ülő nőt, ki nyugodtan nézett a sárga levelekre... felemelte fejét s szemében sohsem látott lánggal nézte a férfit, nézte, míg fényeket elborított az előtűzött könyvek, szólni nem akart s csak némán nyujtá kezeit a férfi felé, ki csókjaival borította el.

Sokáig maradtak még együtt, szótlannul, boldogan, egyik sem nézett a másikára, mintha féltek volna boldog tekintetükből.

„Menjünk be Péter — beesteledett — s ne feledje el, én nekem ma vagnak és szépek kell lennem, tudja említém, vendégeink lesznek”, mondá Cécilie, miközben pajzánul nevetve fűzte karját a férfiéhoz s elindultak egymáshoz simulva, a ház felé.

S kint hult ottak tovább a sápadt levelek, beborítva a mult fáradságos utjait — biztatva, remélve a mindent ígérő boldog kikeletet.

akkor eszükbe kell jutni annak is, hogy mindezt őszinteség és a helyzet ősmerte nélkül adódott tanácsok okozták és hogy a királyt a tanácsadások során olyan irányban befolyásolták, mely nemcsak ott ejtett sebet, ahol a nemzetnek fáj, hanem immár ott is, ahol a királynak fáj.

Sok befolyásolás, sok tanács, talán nem egy nyomás is irányítja az uralkodók intézkedéseit. De Ferencz Józsefnek, aki harminczét esztendeje alkotmányos uralkodója Magyarországnak, aki sok válságot látott és intézett el már ezen idő alatt, most föl kell ismernie, hogy valami különösen nagy, valami különösen bonyolódott válság előtt: egy olyan válság előtt, melyet a nemzetnek sok esztendő-kön át tértelt jogainak fölhalmozódása, sok esztendő-kön át semmibe se vett érdekeinek érvényesülési törekvése okozott, sok esztendő-kön át történt félintézkedések és lealkuvások megbosszulása idézett elő.

Ferencz Józsefnek, mint tapasztalt és bölcs uralkodónak föl kell ismernie, hogy a mostani válság nem olyan, mint az eddigiek voltak és hogy ne legyen még rettenetesebb válsággá, más intézkedéseket követel annak megoldása, mint az eddigieké.

Hogyan volt informálva a király a magyarországi helyzetről, nem tudjuk, csak sejtjük és tapasztaljuk. — Mikor most a nemzet akarata egyenesen és hatalmasan az eddigi politika ellen nyilatkozott meg és mikor ez az akaratnyilvánítás romba döntéssel fenyegeti az uralkodó politikai ideálját is, akkor talán mégis csak szakítani fognak a királyi kihallgatások eddigi, rosszul bevált rendszerével, akkor talán mégis csak ki fogják küszöbölni a nemzet sorsainak intézésénél az egyéni rokonszenveket és ellenszenveket és a király végre olyan magyar államférfiak tanácsát fogja megfogadni, akik őszintén és bátran föltárják az ország helyzetét és a nemzet véleményét.

Tövissek.

(?) Tisza Pista úgy nyilatkozott a szabadelvű (?) körben, hogy aki az országgyűlést újból feloszlatná: azt az első fára föl kellene akasztani. Hm, hát anyira fél az „erős kéz“ a függetlenségi párttól, hogy nem akar vele még egyszer választási harcra menni? Pedig szükségünk volna még vagy negyven-ötven mameluk kerületre!

(—) Sehogy sincsenek megelégedve a báró Beckek a magyar függetlenség diadalával. — Ezt el is hisszük, mert a baglyok sohasem szerették a világosságot. De annyit mégis feltételezünk a baglyokról, hogy nem repülnek neki a világító torony-nak, mivel akkor a nyakukat törnék ki.

(??) Már az osztrák politikusok is bevallják, mikép a mértékadó személyiségek náluk, úgy a hogy, megbarátkoztak a gazdasági különválás gondolatával. Köszönjük a barátságos gondolkodást! De nem felejtjük ám el, hogy csak akkor ilyen barátságos a magyar iránt az osztrák, mikor ütik a hátát. Tehát csak a hátára az osztráknak, magyar, hogy barátságos legyen irántad!

(*) Ama bizonyos labancz lap azt írja, hogy a magyar országgyűlés el fogja fogadni a német kereskedelmi szerződést és ezzel 1917-ig lehetetlenné teszi az önálló vámte-

rületet. — Nem is hittük volna, hogy ez az újság ilyen szellemes lehessen! Gratulálunk neki ehhez a jólsikerült vicczéhez.

(11) Mit tegyenek a labanczpárt lapjai, hogy ehes-ének? Savanyu humorral keseregnek azon, hogy hában a függetlenségi párt diadala, Magyarország sorsát Bécs tarta kezében. Adig, míg a tiétek volt a világ, labanczok, úgy is volt ez; de már a kurucz Magyarországnak lesz annyi ember-ség, hogy ő tartja Bécsnek sorsát a kezében és van ereje ahhoz is, hogy ha az osztráknak nem tetszik az új helyzet, úgy a földhöz csapja ő kigyelmét, mint kétszáz évvel ezelőtt!

(?!) A bécsi Burg hát csak nem akar okólni abból az új Königréczből, mely a politikáját Magyarországon érte. Még mindig azt hiszi, gyarmata lesz ez a haza továbbra is, csak egy kicsit jobban kell eszörtetni azzal a bizonyos elopi kardoskával. — Nem igen ajánlatos pedig eszörtetni azzal a karddal, mert majd úgy megtalál botlani benne, hogy megint börtöri az orrát. Mi pedig ám most nem szolgálunk hatvanhetes kötszerekkel!

Tövis.

Csokonai mint az ifjuság költője.*

— Irta: Kardos Albert. —

A gondviselés megáldotta a magyar irodalmat két örök ifju költővel, Csokonai-val és Petőfivel. Az örök ifjuság nemtője előtt bölcsőjük mellett és rájuk szórta a maga pazar ajándékait. Nem adott nekik herculesi termetet, de beléjük lehelt büszke, dacos lelket, nem festett arczukra adóniszi szépséget, de szemükbe ültette a szellem bűvös erejét, szóval külső szépségek helyett megáldotta őket a szív belső kincseivel, kiváltkép ifju rajongással minden iránt, ami eszményi, lángoló szeretettel a magyar nyelv, a magyar haza, a magyar szabadság szent ügyéhez, kifogyhatatlan derűs, jó kedvvel, sorscsapásoknak, csalódásoknak elviselésére.

Az eszményi rajongás, a hű szerelem, a hő szeretet, a lelki vidámság tesszik e költőinket örök ifjakká s nem az a mostoha sors, az a véletlen szerencsétlenség, hogy az egyiknek élete fáját kora sorvadás törte ketté, a másiknak élte virágát pedig vad kozákok lovai taposták össze. Csokonai és Petőfi, ha nem 32-ik és nem 27-ik évükben halnak is el, a maguk lelki sajátágaival megmaradtak volna örök ifjaknak s így a magyar ifjak örök kedveltjeinek.

Valóban a magyar ifjak, és kivált a magyar tanulók az irodalom nagyjai közül kevéshez fordulhatnak mélyebb vonzódással, mint Csokonaihoz. Ideálja ő a magyar diáknak, kinek olthatlan ismeretszomja, kielégíthetetlen tudományvágya bárosak menél több utódjára reászállott volna. Mintaképp választhatják őt a mai nemzedék tanulói, mert magannyi ismeret sem fonnyasztotta el lelke üdeségét, a tudomány sokasága nem tette borussá szive derűjét, mert ő az iskolával egyformán szerette a szabad természetet, a komoly tanulás mellett tudott örülni az ifjuság örömeinek, diákpajkoságoknak, ártatlan tréfáknak.

Követhetik őt tanuló ifjaink a magyar nyelv, magyar irodalom, a magyar művelődés iránti lobogó lelkesedésében. Kevés irónk érezte, kevés politikusunk látta be inkább, hogy a népnek legdrágább kincse a nyelv, hogy a magyar nemzet fejlett irodalom, eredeti művelődés nélkül nem számít. Csokonai szerint aki legtöbbet áldoz a magyar nyelv s irodalom oltárán, az a legnagyobb hazafi. Ezt nem árt hangosan hirdetni mai napság sem, mikor üres szóla-

* Megnyitó beszéd az állami reáliskola Petőfi-önképzőkörének 1905. febr. 8-án tartott Csokonai emlékünnepén.

mokkal, mellveregetéssel s egyéb külsőségekkel a hazafiság dícskoszoruját szerezhetjük homlokunkra.

Tanulhatnak még tőle növendékeink eszményi törekvést, mint Beóthy urja a Csokonai körhöz intézett levelében, törhetetlen idealizmust. Csokonai kitűzte élete céljául a magyar költészetnek hív szolgálatát és ez utjáról nem térítették el szegénység, nagy betegség, a nagyok fagyos közömbössége, a kicsinyek hő gyűlölete, a sors véletlen csapásai s az emberek szándékos üldözései. — Ha Csokonai példája megihleti ifjuságunkat, akkor mindig akadni fog közöttük nem egy, aki magasztos célokért önzetlenül fog küzdeni, aki gondol merészet és ragyot s arra ráteszi életét.

S ha egyik másik ifju a nehéz küzdelemben elesüggedne, a tövises pályán elfáradva, merítsen reményt Csokonai visontagságaiból, akit szerencsétlenség sohasem tudott úgy a földhöz sújtani, hogy költő lelke újult erővel ne támadt volna föl, találjon vigaszt a Csokonai halál utáni sorsában, akinek a XX. század megvalósította azt a jóslatát, hogy egy boldogabb kor fölkeresi szent és tisztelt hamvait.

Azonban Csokonai élete és írói pályája másnemű okultat is nyújt. Azt, hogy az uralkodó társadalmi viszonyokkal, a fennálló erkölcsi renddel még oly erős egyéniség sem szállhat szembe, minő Csokonai, azt, hogy szabályok és törvények alól oly lángelme sem vonlatja ki magát, minő Csokonai, akinek ez az összeütközés életében mérhetetlen szenvedést, költészetében is nem kevés kárt okozott.

De a kegyelet mai ünnepén ne lássunk árnyfoltokat, ne halljunk kirívó hangokat; szemünket csak a dícsőség fényének, fölünk csak a magasztalás szavainak nyissuk meg; hódoljunk teljes odaadással Csokonai szellemének s áldjuk a magyarok istenét, hogy nemzetünknek és kivált a magyar ifjuságnak az örök ifjuság költőjét, Csokonait adta.

NAPI HIREK.

Előfizetőinkhez.

Az utóbbi napokban néhány helyről hallottunk panaszt az iránt, hogy olvasóink a „Debreczen“-t későn kapják kézhez. Kérjük mindazokat az előfizetőket, kiknek a lap kézbesítése miatt bármínő panaszuk van, jelentsék ezt személyesen, postán vagy telefonon, hogy a szükséges intézkedéseket megtehessek és intézkedhessünk az iránt, hogy előfizetőink pontosan kapják a lapot.

— **Katonai utóállítás.** Ma reggel 9 órakor a Pavillon laktanyában katonai utóállítás volt.

— **Új gáztisztítók beszerzése.** A légezesgárban történt robbanás a gáztisztítókat pusztította el. A budapesti szakértő Debreczenben időzésekor kijelentette, hogy a tisztítók régi elavult rendszerek és hasonló esetek elkerülése végett mielőbb újakkal kell pótolni. A világitási bizottság ennek alapján árlejtést hirdetett a gáztisztítók beszerzése iránt. Több ajánlat érkezett be és a bizottság a budapesti szakértő meghallgatása után Pines berlini gyár ajánlatát fogadta el, mint legolcsóbbat és kizárólag gáztisztítók készítésével foglalkozó gyárát. A városi tanács ma tartott ülésén elfogadta a világitási bizottság előterjesztését és elrendelte a gáztisztítók mielőbbi beszerzését. A gáztisztítók be-

szerezése 16,000 koronával terheli meg a világitási vállalatot.

— **Csokonai ünnep az 511. főreáliskolában.** Közművelődési, irodalmi egyesület, melynek mind sietnek áldozni a Csokonai kultus oltárán. Az általános ünnepségekből kivette részlet a helybeli főreáliskola ifjuságai is tegnapi szépen sikerült emlékünnepével. Az ünnepély fofolyása a következő volt: Nagyszámu közönség jelenlétében nyitotta meg Kardos Albert, az ifj. önképzőkör vezető-tanára a költő iránti kegyelettől atihietett beszéddel az ünnepélyt. E után az ifjusági énekkar énekelt Csokonának „A vuhányi ekhóhoz” című dalát. Majd Berger Béla VI. o. t. szavalta fényes sikerrel Valyi Nagy Gusztáv ódáját, amit Spitzer Sándor önk. elnöknek mély tanulmányu, lendületes emlékbeszéde követett. Utána Lókodi József 8. o. t., Győri Jenő 8. és Abert Pal 7. o. tanulók kíséretében játszotta „Lavotta első szerelmé” t. Ezután Petrigalla Péter 8. o. t. ügyes szerkesztő értékesítést olvasott fel „a lélek halhatatlanságáról”. Utána Vajda Jenő 6. o. t. szavalta mu attatóan nagy tetszéssel Csokonai „Béka-egérharca” cz költeményének I. énekét. Az ünnepélyt az ifjusági zenekar szépen sikerült játéka zárta be a „Ne higgy magyar a németnek” kezdetű és más magyar dalokkal.

— **Pályázat gázmesteri állásra.** A városi tanács egy gázmesteri állásra pályázatot hirdett. A kellőképen felszerelt kérvények e hó 28 ig a városi tanácshoz adandók be.

— **A párteljárókhöz A függetlenségi párt összes eljárói felkérletnek, hogy holnap, kedden d. u. 5 órakor a pártkör helyiségében megjelenni sziveskedjenek.**

— **Gazdasági ülés.** A debreczeni ev. ref. egyház gazdasági bizottsága febr. hó 8-án d. u. 3 órakor az egyház tanács-termében ülést tart, mely alkalommal folyó ügyeket tárgyalnak.

— **Betörés a Degenfeld-téren.** Az éjszaka Ujvári Sándornénak Degenfeld-tér 6. számú házban levő ruhaüzletébe eddig ismeretlen tettesek betörték. A betörést csakis a helyiyei teljesen ismerős egyének követhették el. Valahogyan az udvarba jutottak, ott a bolthoz vezető folyosó egyik üvegablakát betörték, azon keresztül beinásztak, a bolt ajtaját felfeszítették és a boltból több mint 200 korona értékű ruhaneműt elvittek. A betörők ugyanezen az uton távoztak. A rendőrség a betörőket keresi.

— **Debreczen a török uralom végén.** 1662—1692. közt című 13 nyomtatott ivre terjedő történelmi tanulmány a jövő héten február 10—12-dike körül kerül ki a sajtó alól. E hirt tájékozással közöljük ugy azokkal, akik e könyvet már elébb megrendelték, mint azokkal, akik megrendelni óhajtnak. A három térképpel magyarozott s betűsoros név- és tárgymutatóval használhatóbbá tett munka ára 4 korona. Megrendeléseket elfogad Zoltai Lajos, a városi közlevéltárban.

— **A Szabad Iskolában** tegnap meg volt az első szavalati délután, amelyről napok óta irtak és beszéltek a városban. Mind a négy előadó teremben szép számu közönség gyűlt együvé, mely a napfényes első tavaszi délutánnál is többre becsülte a szép magyar költeményeket. Az előadást a jövő vasárnap megismétlik.

— **Csokonai előadás a főiskolában.** Mint a mult vasárnap, ugy tegnap és tegnapelőtt délután is igen nagy közönség nézte

végig a főiskola énektermében azt a szindarabot, melyet a Csokonai halálának százados évfordulójára írtak és amelyet főiskolai akadémiai nagyatok adtak elő. Az előadott hangulatos, kedves kis szindarab, melyet az alkalomra írt Oláh Gábor tanár-jelölt, Csokonai korában játszik. Maga a mű is, de meg a hely és a szereplők is oly hangulatosok keltettek a nézőkben, mely visszavarázsolja a lelket abba a korb, amikor a mi 100 éve elhunyt nagy költőnk tógatluskodott az öreg kollegiumban. A szépen megírt és jól előadott szindarabért bő taps jutott a szerzőnek is, meg a szereplőknek is. A szindarabban működő kántust is méltán illeti az elismerés.

— **Diszes esküvő.** Két fiatal szív forrt egybe tegnap délután az állam és az egyház szertartásai szerint. — Neudert Richard, a 39. gy. e. rokonszenves főhadnagya eszudott örök hűséget ifj. Banyai Istvá földbirtokos és törvényhatósági biz. tag kedves és szép leányának, Ionkának. Az esküvő a menyasszony szüleinek Hatvan-utcai házánál ment végbe d. u. 4 órakor. A ifju párt Dicsőfi József lelkes eskette meg, emelkedett szellemű, megvas beszédet intézve a boldog fiatalokhoz. Tanuként Rásó István főispáni titkár és Kuczay Emil földbirtokos szerepeltek. Vőfelyek és nyoszolyóleányok voltak: Banyai Erzsike—Kuczay Endre hadapród, Neudert Irén—Varady Andor, M. kó. Jolán—Hatházy Géza hadnagya, Dicsőfi Marianne—Szűcs Imre hadnagya, Dicsőfi Gizike—Diószegi Sándor hadnagya. Az esküvői szertartáson diszes közönség volt jelen, kiknek soraiban ott voltak: Domahidy Elemér főispán, Rásó Gyula alispán, Kovács József polgármester, Vecsey Imre főjegyző nejevel, öz. Harsányi Józsefné, dr. Ujfalussy József nejevel és Vera leányával, Márk Endre nejevel, Rásó István főispán i titkár nejevel, Oláh Károly tanácsnok, Fried Emil nejevel, Bészler Károly nejevel Dicsőfi Józsefné, Kerekes László nejevel, Pájer József nejevel, Udvarhelyi Géza nejevel, dr. Tóby Elek, dr. Czákó Zsigmond, Révész Lajos tanár nejevel, Hering János nejevel, Kuczay Emilné, Bigonió százados, Szentpéteri Ferenc kapitány, Zold János, Milinkó Zsiga nejevel stb.; továbbá a család tagjai. Este 7 órakor a menyasszony örömszüleinek vendégszerető házánál nagy lakomára gyűltek egybe a meghívottak. A harmadik fogásnál Dicsőfi József híres ékesszólásával köszöntötte fel az ifju párt, u yancsak ő rájuk mon ott emelkedett hangu tósztot Domahidy Elemér főispán, kinek meleg szavai viharos éljenzést keltettek. Vecsey Imre főjegyző a szülőkre mondott könnyes megindító beszédet. Végül nagy hatással beszélt Balkányi Kálmán, aki az ós debreczeni polgárerényeket magasztalta. Majd a Magyar Imre pompás zenéje mellett a fiatalok tánczra perdült. A vendégsereg a reggeli órákig együtt maradt.

— **Hajdumegyei Népbank közgyűlése.** Csekély érdeklődés mellett tegnap tartotta a Hajdumegyei N pbank saját helyiségében évi rendes közgyűlését. Az igazgatóság jelentését, valamint a mérlegét és a zárszámadást tudomásul vették. Azután a városból eltávozott dr. Kérészy Zoltán helyébe igazgatósági tagnak Grósz Nagy Ferenczet választották meg. A felügyelő bizottság tagjai lettek: Vinkler Márton, Halmágyi József és Bárdos Géza; póttag Steinberger Adolf.

— **Szombathy János meghalt.** A debreczeni társadalom egyik ismert és szeretett tagja: Szombathy János rendőrfogalmazó tegnap délután Darabos-utcai lakásán meghalt. Szombathy János tanári pályára készült és le is tette a tanári vizsgát. Később hírlapíró lett és ezen a pályán általános tiszteletet és becsületet vívott ki magának. Majd az újságírás örökké lázas élet után nyugalmasabb, esendesebb hivatal után vágyott és rendőrtisztviselő lett. Sok éven át a II. kerületi kapitányságot vezette, majd a bünygyi osztály helyettes vezetője

lett. Nehány hónappal ezelőtt a külsőben is gyenge szervezete Szombathy ágyba dőtt és onan fel sem kelt többé. Tegnap délután kisenvedett. Az elhunyt rendőrfogalmazónak kiterjedt rokonsága van, kiknek gyászszókat a városban és egész Debreczen osztottak. Szombathyt holnap délután temetik.

— **A fakompetencia kiváltása.** A városi tanács figyelmezteti a háztulajdonosokat, hogy polgari failletékeket február hó 20-dikáig váltásák ki és ugyanezen hó 28 dikáig hordassák el.

— **Az óvodák megnyitak.** Dr. Sár-vary Gyula tiszti főorvos javaslatára, miután a járványok megszűntek, ma reggeltől kezdve minden óvoda megnyílt.

— **Dankó Mihály temetése.** Ma délelőtt helyezték nyugalomra Dankó Mihály holttestét. A temetésen valóban meghatóan nyilatkozott meg a részvét. A Széchenyi utcán levő halottas ház udvarát, sőt az utca egy részét is ellepte a mintegy kétezer emberből álló tömeg. A diszes ravatalt az udvaron állították fel. A koporsó feleit Szelle György lelkes mondott megható, szép imát. Utána a debreczeni Dalegyelet és Munkás Dalárda gyászeneké következett. A remek kivitelű érczkoporsót négylovas gyászkocsin vitték ki a résztvevők ezreitől kísérve a Kossuth-utcai temetőbe, hol két dalkör búcsuzató dala után örök nyugalomra helyezték az elhunytat.

— **Id. Boockó Sámuel meghalt.** id. Boockó Samuel, néhai Boockó Sámuel debreczeni rendőrfőkapitány édes atya tegnap hajnalban 85 éves korában elhunyt. A megboldegult derék öreg ur temetése ma délután 2 órakor lesz. A holttestemet a Hatvan-utcai temetőben helyezik örök nyugalomra.

— **A Zion egylet tisztújítása.** Tegnap délután tartotta a Zion betegsegélyző egylet tisztújító közgyűlését az izr. hitközség nagytermében Az ülésen, melyen ifj. Schwarcz Vilmos elnökölt, a mult évi számadások elintézése után megadták az eddigi tisztviselőknak a felmentvényt. Majd a tisztikart alakították meg a következőképen: elnök: ifj. Schwarcz Vilmos; alelnök Hochfelder Jakab; pénztáros Lusztig Dező; ellenőr Schwarcz M. L.; orvosok: dr. Burger Péter, dr. Kenyeres Elek és dr. Rózsa Mór; elöljárósági tagok: Fenyő Sándor, Hoffmann Sándor és Stera József; betegfelügyelők: Glück Adolf, Rosenberg Simon, Steier Gy. és Weisz József.

— **Meglopta a czimboráját.** Koroly Lajos vidéki kovács segéd Debreczenbe jött és itt ismerőséhez Vásárhelyi Béla kovács segédhez szállott. Ma reggel Vásárhelyi munkára ment és 38 korona értékű zsebóráját párnája alatt hagyta. Mikor hazament, már akkor sem az órá, sem a barátját nem találta sehol. Jelen-tést tett a rendőrségnél az esetről. A rendőrség csakhamar kézrekerítette a tolvaj czimborát, ki bevallotta, hogy az órá, ő lopta el, de azt állította, hogy egy előtte ismeretlen embernek eladta. Korolyt letartóztatták.

— **Tolvaj a huszárok kezében.** Tegnap este a Vilmos-huszárlaktanya mellett igyekezett a városból kifelé kissé kaptatosan Gallén Lajos csavargó. A huszároknak feltűnt a dülöngözve menő ember, annál is inkább, mert a kezében két értékes női gallért vitt. Fülön csipték a részegét, aki hosszas faggatás után bevallotta, hogy a két értékes női szörme gallért egyik debreczeni ügyvédől lopta. Kileste ugyanis, hogy az ajtókulcsot, ha elmennek otthonról a lábtörő szőnyeg alá teszik; ezt tudva tegnap délután behatolt a lakásba és onnan két értékes női szörme gallért elvitt. A tolvaj csavargót átadták a huszárok a rendőrségnek, mely ma a királyi ügyészséghez kísérte Gallént.

A vasuti tarifa tanfolyam vége.
A vasuti tarifa tanfolyam, melynek előadójait Gail Samu máv. rakta főnök tartotta, nyolczheti tartás után a múlt hét végén befejeződött. A tanfolyamnak husz hallgatója volt, akik teljes jártasságra tettek szert a vasuti tarifa bonyolult tanfolyamában. A Kereskedő Társulat, mint értesítünk, közelebb újabb tanfolyamot nyit.

— **Öngyilkos ifju.** A Tisza-parti fürdőben egy 20-21 éves fiatal ember tegnapi délután, kád fürdőt kért. Bement a fürdőszobába s magára zárta az ajtót. Oly soká maradt bent, hogy feltűnt a fürdőszemélyzetnek is. Kopogtatják a szoba ajtaján s mikor választ nem kaptak, rátörték az ajtót. Az ifju már akkor holtan függött a zuhany csövön, hová vékony zsinaggal akasztotta fel magát. A rendőrséget értesítették, de a rendőrorvos csak a halált állapíthatta meg. Az ifju a szoba asztalára egy kis papírszeletet tett, melyen csak a neve volt, Orosz Gyula, meg az, hogy az öngyilkosságának meg kell történnie. Anyját aztán mégis megállapították, hogy Orosz Gyula 21 éves képügyök. A holttestet kiszállították a központi kórházba, hol később az öngyilkos ifju szülői keresétek fel gyermekük holttestét. Ma délelőtt kihallgatták a szülőket, de ők sem tudnak fevilágosítást adni arról nézve, hogy mi kergette halálba a szerencsétlen ifjút.

— **Tömeges kivándorlás.** Pusztulunk és veszünk. Az ellenséges fegyver elől nem ut a magyar, de a képzelt nyomor elől százak menekülnek az idegen földre. És úgy elhagyják a szerencsétleneknek az elmenést. Haszonlesők, lelkeken üzönők bejárták mostanában Szabolcs, Szathmár és Salföld vármegyéket s mindenféle csalogatással, hazug ígérettel rávettek egy csapat szerencsétlen embert, hogy hagyják el az országot. Három irányból is érkeztek ide a kivándorlók, hogy mintegy 150-en együtt folytassák szomorú utjukat. A 150 között vannak családok, kik 4-5 gyermekkel indultak el világot látni, szerencsét próbálni. Este 10 ó. 26 perczkor indult el szomorú utasaival, kiket azzal vert meg az Isten, hogy jobban szeretik a fehér kenyeret, mint ezt a szegény, édes, szép országot.

— **Meghívás.** Az „István” gőzmalom társulat munkásai önképző és segélyző köre 1905. évi február hó 12-én d. u. három órákor tartja évi rendes közgyűlését, melyre a kör összes tagjai tisztelettel meghívottak. Ugyancsak ez uton figyelmeztetnek a kör tagjai, miszerint indítványok csak írásban fogadhatnak el, melyek a közgyűlés előtt három nappal az elnökséghez nyújtandók be. 1905. február hó 4-én. Rózsásy László, jegyző.

— **Az idei királygyakorlatok.** Tegnap jelent meg a közös hadügyminiszter rendelete a déli Csehországban 1905. őszén tartandó királygyakorlatokról. A résztvevő hadtestek sorában a 7-ik nem vették föl s így a 39-ik gyalogezred s a 7-ik huszárezred ezidén sem megy királygyakorlatra, ha csak, ami valószínű, a tavasz folyamán helyőrségváltozás nem lesz Debreczenben.

— **Halálozások.** Lugutóbbi kimutatásunk óta az anyakönyvi hivatal halálozási osztályánál a következő haláleseteket jelentettek be: Kiss István ev. ref. 27 éves, Madai Péter ev. ref. 76 éves, pusztateleki Dankó Mihály ev. ref. 63 éves, Kurtai Ferencz gör. k. th. 16 éves, Nagy Istvánné ev. ref. 26 éves, özv. Kazla Józsefné ág. ev. 49 éves, Szabó Istvánné ev. ref. 32 éves, Kupás József ev. ref. 28 éves, Reich Károly izr. 17 éves, Boczkó Sámuel ág. ev. 84 éves, Koncez Rozália ev. ref. 15 napos, Acs Miklós ev. ref. 28 éves.

TAVIRATOROK.

A „Debreczen” eredeti távirata.

A szövetséges ellenzék gyűlése.

Bánffyék nem lépnek ki

Budapest, febr. 6. A szövetséges ellenzék vezérő bizottsága ma délelőtt 10 órákor Kossuth Ferencz elnöklésével ülést tartott, melyen megjelent Bánffy Dezső báró is.

Kossuth Ferencz üdvözölte a szövetséges ellenzék vezér-bizottságot és örömeinek adott kifejezést a kivívott diadal felett.

Zichy Aladár gróf köszönetet mond Kossuth Ferencznek a választások pártatlan, loyális, lelkiismeretes vezetéséért.

Ezután újból Kossuth Ferencz szólalt fel. Kiemelte, hogy azok a czélok, melyeknek biztosítására az ellenzéki pártok szövetséget kötöttek, még nincsenek elérve, **indítványozza, hogy a szövetség továbbra is fenntartsa.**

Báró Bánffy Dezső szólalt fel azután. Kijelenti, **valótlanok azok a híresztelések, mintha ő ezidő szerint az ellenzék szövetségét otthagyná. Helyesli Kossuth indítványát és hozzájárul ahhoz, hogy az ellenzék a szövetségét fenntartsa.**

Az indítványt ezután egyhangulag elfogadták és megbízták Kossuthot és Apponyit, hogy Andrássy Gyulával közöljék a vezérő-bizottságnak határozatát.

Dé után 3 órákor Andrássy Kossuth lakására megy és tárgyalni fog Kossuthal és Apponyival.

Kossuth Ferencz a királynál.

Budapest, február 6. Félhivatalosan jelentik, hogy a király a válság megoldására Budapestre jön. A király pénteken érkezik Budapestre és **kihallgatáson fogadja a szövetséges ellenzék és a legnagyobb párt vezérét Kossuth Ferenczet.**

A fogadás ideje még nincs végleg megállapítva. Vagy szombat d. e., vagy d. u. 2 órákor fogadja a király Kossuth Ferenczet.

A budapesti pótvalasztás.

Budapest, febr. 6. A központi választmány ma d. e. tartott ülésén kimondotta, hogy mivel Hindy Kálmán választási elnök lemondott, a febr. 14-iki választást nem pót, de új választásnak tekintik.

Az orosz forradalom.

London, febr. 6. Reggeli lapok közlik pétervári megbízható jelentések alapján, hogy **Gorkijt szabadon bocsájtották**, de becsületszavát vették, hogy nem vesz részt a forradalmi mozgalmakban.

A pétervári ügynökség csak azért czáfolta meg Gorkij szabadon bocsájtását, nehogy úgy tűnjék fel a dolog, mintha Oroszország a külföld erkölcsi pressziója következtében helyezte volna szabadlábra.

Varsó, febr. 6. Egy újságíró jelen volt az áldozatok temetésénél. Elbeszélése szerint a holttestek napokig temetetlenül he-

verték, némelyik már feloszlásnak is indult. Holttestüket halomszámra egy kocsira dobálták és közös sírba temették.

Tözsde.

Budapest, február 6.

Január 1-től kezdve a tözsdei árkakat 100 kilogrammonként jegyzik.

Buza	1905 áprilisra	19 52	—
Buza	1905 októberre	17 20	—
Rozs	1905 áprilisra	15 30	—
Rozs	1905 októberre	—	—
Tengeri	1905 májusra	14 60	—
Zab	1905 áprilisra	14 02	—

Készár: 10-el olcsóbb.

SZINHAZ.

Heti műsor.

Hétfőn általános bérletszünetben, rendezvényekkel Slavianska orosz daltársulat vendégjátéka.

Kedden általános bérletszünetben, rendezvényekkel Slavianska orosz daltársulat utolsó vendégjátéka.

Szerdán Csige Böske a vigszínház művésznőjének vendégfellépésével a „Heidelbergi diákélet”, színmű. (A bérlet.)

Csütörtökön „Az elnémult harangok”, Szinjátek. (B bérlet.)

Péteken „A gerolsteini hercegnő”, operett. (C bérlet.)

Szombaton „János vitéz”, daljáték. (A bérlet.)

Vasárnap d. u. „A tavasz”, operett este (elsőszőr) „Wallenstein halála”, költemény.

János vitéz. Szombat este ismét zsufolásig megtelt a színház a János vitéz előadására. A közönségnek igazi műveltetet nyújt ez a szép, magyar zenéjű operett. A közönség tetszésének ily nagyfokú megnyilatkozásából joggal következtethetjük, hogy a János vitéz huszonötödik előadását még ebben az idényben megünnepelehetik. A szombati előadás gyarapította a Rózsai Lili eddigi szép sikereit. Kedves énekével, művészi játékával és pompás megjelenésével méltán részvett a közönség elismerő tapsaira. A királyleány szerepében nagyon jó volt Rományi Mária. Gyönyörűen előadott énekszámait és elegáns megjelenése általánosan tetszett. Jó volt Mezey, Krémer, Krémerné és Havasi Szidi.

Az elnémult harangok.

(Szinjáték 4 felvonásban. Írták Rákosi Viktor és Malonyay Dezső. E őszön adatott Debreczenben 1905. február 5-én.)

Rákosi Viktor örökszép regényét cselekményének drámaisága praedestinálja a színpadi előadásra. A regénynek poetikus első részét, melyet mindannyian igaz gyönyörűséggel és élvezettel olvastunk, a színműben nem találjuk meg, mert ez talán a cselekmények menetét lassítaná. Csak annyit tudunk meg, hogy Simándy református pap külföldi egyeteméről hazajön és hogy egy kis román helyiségben foglalja el a lelkész állást. Nagy lelkiismeretességgel látja, hogy az ott élő csekély számú református magyarság teljesen eloláhosodott. Az egyetlen még magát magyarnak valló Zalathnay, maga is lebeszéli őt arról, hogy a reformátusok visszahódításának sikertelen tervével foglalkozzék. — Közbejön egy esemény, mely a helyzetet a fiatal lelkész előtt teljesen feltárja. Egy református paraszthoz hívják, aki haldoklik, de a haldokló nem fogadja el a szeretet igéjét; őt csak az oláh pópá megszokott babonás és ördögűző cze-

ramoniái vigasztalják meg. Simándy megtörve látja, hogy itt elvesztette a csatát. Ezzel a megrázó jelenettel végződik az első felvonás.

A második a pápa egyik szolgájának megmentését tárgyalja. A nemere, az óriási vinar belehajítja Juont, a birkapasztort a hegyszadadékba. Megmentésére az oláh pápa nem akar vállalkozni. A gyermek a megfagyás biztos veszélyének van kitéve. Simándy indul a szerencsétlenül járt megmentésére és nemes elszántságát siker koronázza.

A harmadik felvonás a pápa lakásán játszik. Együtt van Simándi a pápa gyönyörű szép leányával Floriczával, ki iránt már régebből vonzalmat érez. Beszélgetnek, zongoráznak, majd bizalmasabbá válik a viszony közöttük, de a református templom megkonduló harangja felébreszti a fiatal lelkész lekiismeretét és Simándy sietve távozik.

Az utolsó felvonásban Floricza Simándy lakására megy, kéri őt, hogy meneküljön, mert a faluban nem lehet maradása. Feltárja előtte szívének titkát, szereti őt és vele kíván menni. Közben megjelen a leányt kereső pápa és meglátva a leányt, átkokba tör ki. Simándy bevallja, hogy leányt szereti, de még az apa áldását nem adja, nem akarja elvenni, mert ő nem gyűlötséget jött szítani. Simándy szívjósága meghatja az öreg papot, megbánja eddigi ellenségeskedését és megáldja a fiatal párt.

Az előadásra nagy buzgalommal készült a társulat. Már az a körülmény, hogy Makó igazgató ilyen rövid idő alatt megszerezte és betanította a jeles irodalmi alkotást, a közönség elismerésére érdemes. Az előadás a legsikerültebbek közé sorolandó.

A két főalakot Palágyi és Sebestyén személyesítették. Előbbi az ifju magyar lelkész szerepében igen jó volt, nagy hatással játszott különösen azon jeleneteket, melyekben a haza és vallás igéit hirdette.

Sebestyén az ellenszenves oláh pápa alakításában minden tekintetben kitűnő volt és meglátszott, hogy nagy gondot fordított szerepének kidolgozására. Sajnos, hogy zavarólag hathat rá, mikor határos drámai kitörését a hozzá nem értő karzati közönség hangos kacajjal kíséri. P. Menszáros Margit jól alakította Floriczákat.

A mindvégig szenvedő leány lelkülete tükröződött vissza arcán és legsikerültebb jelenetei közé sorolandó az, mikor szembeszáll az apával, hogy megvédje a hős magyar lelkész a faji gyűlölség érzetétől elvakult oláh pápa ellenében.

Faragó pompás volt Papp Mózes szerepében, ép úgy Ebe-gényiné, ki az ifju lelkész gazdasszonyát alakította nagy sikerrel. Megfelelően illeszkedtek az egésznek keretébe K. Hegyi Lili és Iványi az egyszerű, romlatlan szerelmesek szerepében és ép úgy elismerést érdemelnek Csiky, Szilágyi, Arday Ida, kik kellő igyekezettel játszották meg szerepeiket.

A közönség sokszor tapsolta ki a főszereplőket minden egyes felvonás után, és hihető, hogy a szép nyelvezetű és hazafias irányú darab még sok előadást fog megérni szípadunkon. Rákosi Viktort az egyik szerzőt élénken hívta a közönség, de ő jelen nem lévén, helyette Makó igazgató köszöntötte azt néhány szóval. A darabot telt ház nézte végig. **R. V.**

Nadia Szlavianszky társulata Debreczenben.

— Orosz zenekar és népénekesek a debreczeni színházban. —

Egy — már az egész művelt világot megjárt — nagyvállalkozású s kiváló művészi hírnévvel bíró hölgy: Nadia Szlavianszky asszony, világhírű orosz zene- és énektársulatával Debreczenbe érkezett s a debreczeni színházban ma és holnap hangversenyt rendez.

Bizonyára sokak előtt ismeretes Nadia Szlavianszky neve, mert csak néhány évvel

eze őt is a világ minden nagyobb városában, ahol csak zenekarával megfordult, a közönség elragadtatását s a sajtónak — ugyszólván — egybehangzó dicséretét, elismerését vitva ki. Magyarországon is járt már társulatával Nadia Szlavianszky s így Budapesten, sőt Debreczenben is maradandó emlékü, zajos sikereket aratott. — Mintegy 35 tagból áll ez a társulat, amelynek egy részét és pedig kiváló részét, a gyermekkar képezi. Csodálatos az a biztonság, az a fegyelem s az az előkelő zenei nivó, amely ezt a csöppnyi gyermekekből álló csoportot jellemzi.

S kiváló mesternőjük Szlavianszky kéretetlen szigorral tanítja, instruálja őket, hogy minél érdekesebbet, minél művészi-sebbet nyújtsanak.

Maga az egész társulat gyönyörű látványt nyújt csillogó, paszomantós orosz kosztümjében, a társulat zenekara eredeti orosz hangszerekkel van felszerelve. Nagy feltűnést keltett Európa világvárosaiban a történelmi nevezetességű orosz nép hangszere, melyek tekintetben megegyeznek a mi tárogatónkkal.

Hogy milyen jelentős sikereket aratott ez a társulat csak néhány éve is Bécsben, — erre vonatkozólag ide iktatjuk egy előkelő bécsi lapnak, a „Neue Freie Presse“ — nek kritikáját:

„Az egész világot bámulatba ejtette az orosz nemzeti zenekar Nadia Szlavianszky vezetése mellett. Elragadó e nek a karnak a belépése is. Páronkint vonulnak be fényes nemzeti ruhában s festői csoportokban állnak meg a pódiumon. Érdekes, hogy a kardalokat és a magán énekszámokat előéneklés nélkül teljes karral adják elő. Valóban extázisba hozza a közönséget, ahogy ezek az apró, kedves kis orosz gyermekek precíz biztonsággal, a legtisztább hanggal énekelnek a lezmagasabb regiszterekben is. Szinte csodálatos az összjátékuk s hogy a legfinomabb hangárnyalatokat is mennyi művészettel, tökéletességgel produkálják.

Az énekek rban különösen, mely általában az orosz énekesek sajátosága, a basszhang tűnik ki, amely aztán elragadó, s utólrhetetlen.

Míg a tenor és a női hangok nem a legkülönösebbek. De összességében is elég tanujelét adják az orosz nép zeneérzékének s így kiválóan Nadia Szlavianszky művészetének.

Ugyanígy elismerő kritikával emlékszik meg a „Wiener Extrablatt“, a „Wiener Tagblatt“ stb. — Szlavianszkyról.

A s kerekét bizonyára csak még gyarapítani, fokozni fogja Nadia Szlavianszky debreczeni vendégszereplése.

TÖRVÉNYKEZÉS.

Bűnügyi főtárgyalások. 1905. február 6-án hétfőn, vádtalesési ügyek előadása és ítélethirdetések. 1905. február hó 7-én kedden főtárgyalások. Gyürki Lajosné ellen magán okirathamisításért, A. Rác Mihály s 2 társa ellen súlyos testisértés büntettségért, Vári Lajos ellen lopás büntettségért. Február hó 8-án szerdán főtárgyalások. Szabó Imre ellen sikasztás büntettségért, Nagy Lajos ellen súlyos testi sértés büntettségért, Papp József és társa ellen lopás s orgazdaságért. Február hó 9-én csütörtökön főtárgyalások. Balázs Zsigmond s társa ellen súlyos testi sértés büntettségért, Dombi Imre ellen súlyos testi sértés büntettségért. Február hó 10-én pénteken főtárgyalások. Barát Róza ellen lopás büntettségért, Jobbágy György ellen lopás büntettségért.

Mulatságok.

Tegnap és tegnapelőtt bőven volt része Debreczennek a mulatságban. Ugyszólván az egész város bálban volt. S a

debreczeniek magyaros, jó kedvét jellemzi az, hogy valamennyi bálnak igen nagy közönsége volt.

A mult két nap multságairól szóló tudósításaink a következők:

Szent Erzsébet nőegylet.

Az Arany-Bika szaloda fényesen és izlésesen díszített tánctermében tartotta szombat este a Szent-Erzsébet jótékony nőegylet rövid fennállása óta az első bálját.

Igen szép anyagi, még szebb erkölcsi siker koronázta a nőegylet első bálját. A bálra menő valóban intelligens közönség már a pénzturnál kedves megiepetésben részesült. Ugyanis a jegyek elárusítását és a vendégek fogadását egész csapat szép hölgy teljesítette, ami természetesen igen nagyot lendített a bevételben.

A vendégeket — öltözék dolgában — különben a finom, izléses egyszerűség jellemezte.

A hatalmas termet teljesen megtöltötte a bál szép közönsége, melynek a zenét Rác Károly és a 39. gyalogezred zenekara felváltva szolgáltatta.

M. Á. V. altisztkör.

A Máv. altisztkör is szombat este tartotta bálját, mely méltó volt a kör előző évi multságaihoz. Az állomás nagy éttermét, melyet ez alkalomra táncsteremmé alakítottak, igen szép közönség töltötte meg, melyet kedvesen lepelt meg a kör-dalárdája által a szünetek alatt előadott néhány dal. Csinos volt a menetjegy alakú táncrend, melylyel a hölgyeknek a rendezőség kedveskedett.

Munzások bálja.

Igen sokan voltak szombat este a Stern féle kefégyár munkásnői és munkásai által rendezett táncmultságban, mely szombat este a Margit-fürdő táncstermében folyt le.

A tánczot hangverseny előzte meg, melyet a gyár új dalköre adott. A szépen induló dalkör számait szavalatok tarkították.

Hangverseny után vigan folyt a táncz hajualig.

Iparos kör.

Evről-évre szépen sikerülnek azok a bálak, melyeket az iparos-kör évente rendez. A tegnapi bál azonban siker dolgában, no meg vidámságban is felülmulta az előbbieket.

Az Arany-Bika dísztermét zsufolásig megtöltötte a sok szép lány, a sok vidám asszony s a tánczravagyó sok, sok fiatal.

A hölgyek között izléses, szép tánczrendet osztottak szét, melynek remekszép kiállítására Dávidházy Kálmán díszművest dícséri.

Kiss Béla ügyes zenakara mulattatta a vidám párokat kivilágos kivraddig.

A multságon megjelent hölgyek névsora a következő. Asszonyok: Daku Jánosné, Molnár Péterné, Csapó Ferenccné, Máté Lajosné, Pálfi Lajosné, Madai Imréné, Török Bálintné, Tóth Gáborné, öz. Bekó Istvánné, öz. Tiszai Józsefné, Rác Istvánné, Mikes Nándorné, Révész Jánosné, Sáfrány Imréné, Szendrei Sándorné, Chéger Dánielné, Szilágyi Sándor, ifj. Bór Ferenccné, Ebert Vilmosné, Fux Jánosné, Kerékgyártó Lajosné, Keresztesy Jánosné, Pethó Jánosné, Mészáros Györgyné, Tóth Mihályné, öz. Madara Istvánné, Farkas Antalné, Ujvári Gáborné, Gaicsárdi Mihályné, Dávid Istvánné, öz. Szabó Bálintné, Sallai Sándorné, Molnár Mihályné, Szecsei Mihályné, Erdei Andrásné, öz. Kovács Istvánné, Belvart Istvánné, Czerék Jánosné, Szilágyi Károlyné, Szentjóni Lászlóné, Vági Józsefné, Bányi J.-né, Illés J.-né, Szobrai J.-né, Vitárius Béláné, Nagy Istvánné, Mészáros Istvánné, Sturm Jánosné, Nemes Károlyné, Bartha Mihályné, Losonczy Jánosné, Megyeri Kálmánné, Goldstein Lipótné, Örmös

Andrásné, Takács Sándorné, Szöllösi Dánielné, Vajó Mátyásné, Molnár Istvánné, Nagy Jánosné, Bartos Imréné, Erdős Jánosné, Papp Józsefné, Jeremiás Karolyné, Vojta Gezáné, Fuchs Imréné, Vachtner Jánosné, Biczó Gyuláné, Davidhazy Kálmánné, Tóth Samuánné, Surovi Józsefné, Dédai Józsefné, Molnár Ambrusné, Fuchs Jánosné, Hegyi Ernőné, ifj. B. Buday Gyuláné, Schnell Bertalánné, Feste Batorné, Kopjány Gyuláné, Balogh Mihályné, Molnár Györgyné, ifj. Fehértó Istvánné, Ungváry Mihályné, Nagy Gaborné, özv. Tóth Józsefné, Fuchs Jánosné, Váradi Józsefné, Nagy Józsefné, Polgári Mártonné, Rittó Karolyné, Hornyák Andrásné, Zöld Józsefné, Kovács Karolyné, Bikonszegi Imréné, Piskolti Pálné, Szakácsi Józsefné, ifj. Király Ferenczné, id. Király Ferenczné, Sipos Ferenczné, Kovács Andrásné, Báak Árpádné, Szurok Istvánné, Tóth Lajosné, Leskó Ferenczné, Burai Istvánné, Csóka Pálné, Szepessi Jánosné, Bundi Sándorné Rácz Józsefné, Tóth Istvánné, Kerékgyártó Sándorné, Szűcs Imréné, Nagy Imréné, Kovács Dánielné, Danósi Mátyásné, Demeter Jánosné, Dihen Jánosné, Erdei Jánosné, Muraközi Imréné, Bartos Györgyné, Mészáros Józsefné, Szenátor Armioné, Bartha Dezsőné, Visóczki Ferenczné, Kiss Mihályné, Söprényi Jánosné, Madarász Lajosné, Danisóczki Györgyné, Juhász Istvánné, Csillag Józsefné, Weisz Martonné, Preislerné.

Leányok: Fuchs Rózsa, Vársdy Rózsa és Teréz, Nagy Juliska és Mariska, Falgony Erzsike, Hornyák Ida, Borsi Mariska, Bakonszegi Juliska, Kovács Mariska, Király Juliska, Kocsis Mariska, Véber Jolán Eötvös Mariska, Szurok Mariska, Tóth Eszti, Buray Mariska, Csóka Rózsa, Szepesy Mariska, Bundy nővérek, Rácz Rózsa, Szabó Mariska, Román Eszsebat, Demeter Mariska, Erdey Katioza, Varga Böske, Szenátor Margit, Bakó nővérek, Barta nővérek, Mantvánczy nővérek, Bálint Juliska, Kálmán Gizella, Madarász Rózsa, Danisóczki Irén, Csillag Irma, Weisz Frida, Szatmáry Viola, Besenyi Jolán, — Barta R., Fényi Erzsike, — Barta Rózsa, Szentjóni Jolánka, Daku Mariska, Daku Eszti, Molnár Rózsa, Molnár Juliska, Vági Mariska, Csapó Juliska, Máthé Juliska és Rózsa, Pálfi Rózsa, Maday Irma, Török Juliska, Tóth Rózsa és Mariska, Varga Juliska Tiszay Erzsike, Rácz Ilona és Mariska, Nikes Valéria, Szatmáry Margit, Rósvész Rózsa, Sáfrány Mariska és Erzsike, Szendrői Juliska, Sígér Eszti, Bőr Mariska és Erzsike, Kerékgyártó Vilma, Orosz Erzsike, Keresztény Ilonka, Pató Mariska és Erzsike, Mészáros Eszti, Tóth Böske és Juliska, Madarász Mariska, Farkas Rózsa, Ujváry Erzsike, Gaóssárdy Rózsa, Szabó Eszti, Tóth Rózsa, Szabó nővérek, Szabó Erzsike, Sallay Zsuzsika, Molnár Mariska, Szecsey Erzsike és Mariska, Erdey Mariska és Erzsike, Kovács Mariska, Felbárt Juliska, Kovács Juliska, Czerék nővérek, Szilágyi Rózsa, Bálint Ilona és Mariska, Szodray Juliska, Ilyés Juliska és Mariska, Enyedi Ius, Goldstein Hermína, Frank Ervina, Kormos Mariska, Szöllösi nővérek, Hajó Böske és Mariska, Tóth Zsófia, Molnár Mariska, Molnár Eszti, Nagy Juliska, Erdey Zsuzsika, Barta Rózsa, Erdős Mariska, Barta Juliska, Jeremiás Mariska, Jeremiás Etelka, Wachter Erzsike, Biczó Ilonka és Irénke, Tóth Ilona, Déday Juliska, Molnár Elíz, Tóth Mariska.

REGÉNYCSARNOK.

A Tökölly-osalád őse.

Írta: Vértesi Arnold.

A császár udvarában, Prágában, vállonogatva tolták félre keserves, panaszkodó leveleit. Csak Ernő főherceg fogta pártját. Tököllynek sok hátsége szolgálatá-

ért nem szabad ilyen hálátlansággal fizetni, — írta császári bátyjának, — meg kell hallgatni panaszát s el kell igazítani a dolgát.

Mire az a felelet jött a császári udvarból, hogy igazítsa el a főherceg, ahogy tudja, főtartván ő felsége elbátározását, aki még megfontolni kívánja: nem lenne-e aggodalmas és veszedelmes Tökölly Sebestyén kezébe bocsátani Kézmárk várát?

A főherceg aztán egyezsége birta a pörlekedő feleket. Ruber tartozik 1581. évi Szent-György napra huszonkétezer forintot kifizetni Tököllynek, vagy minden további huzavona nélkül átadni a Laszky-féle jószágokat a Tökölly kezébe, fennmaradván az a joga Rubernek, hogy ha 1582. Szent-György napjáig kifizeti az összes zálogos summát, beleértve azt is, amit Tökölly két ízben adott Laszkyknak, akkor újra átvehet Tököllytől mindent.

Ezt az egyezséget a főherceg saját neve aláírásával és pecsétjével is megerősítette.

Megírta a császárnak is: „Bizom abban, hogy felséged ezt az egyezséget, amelyet jóakarattal én szereztem, nem fogja az én becsületemre való tekintetből megerősíteni, hanem inkább megparancsolja Rubernek, hogy az elfoglalt javakat bocsássa Tökölly részére.”

No abban ugyan hiába bizott. A császár nem küldött olyan parancsolatot Rubernek. Ruber pedig a kitűzött terminusra se nem fizetett, sem a javakat nem akarta visszaadni.

Laszky Albert is biztatta Rubert, ne adja vissza. Tökölly őt nem keresztényhez illő módon megcsalta, örökségétől megfosztotta s Laszky semmisnek jelenti ki a vele kötött egyezséget.

Hiába intette meg a főherceg Rubert, a vén katona makacs maradt. Ha ő felsége nem fizeti meg neki az ő becsületesen kölcsön adott pénzét, ő sem fizethet. De meg Laszky miatt sem lehet fizetni, mert a lengyel ur semmisnek jelentett ki minden egyezkedést.

A császár pedig az Ernő főherceg sürgető leveleire ismét azt felelte, hogy az ügy bővebben megfontolandó, evégből tehát tanácskozzék a főherceg magyar tanács urakkal s küldjön jelentést Prágába

(Folyt. köv.)

Az általánosan elismert kitűnő

Mohai Agnes

természetes magyar ásványvíz mely a külföldi Giesshüblit legjobban pótolja, főraktára:

MAYER JENŐ

fűszer- és csemege üzletében. Debreczen, Piacz- és Széchenyi-utca sarok.

1 literes üveg 19 kr.

1/2 " " 13 "

mélyen leszállított áron kapható.

Serravallo
KINA-BORA VASSAL.
Erősítő szer gyengélkedők, vérszegények és lábadozók részére. Étvágygerjesztő, idegerősítő és vérjavító szer.
Kiválóan jó izü.
Több mint 2000 orvosi elismerő nyilatkozat. Kapható:
J. Serravallo-nál
Triest-Boecola.
A gyógyszárakban pedig 1/2 lit. a 2 kor. 40 fill.-ért
1 " " 4 " 40 "

M. A. Vasutak menetrendje 1904. évi okt. hó 1-től.

Debreczenből indul:	idő	h.	p.
Budapest felé (gyorsvonat)	d. u.	3	30
Budapest felé (gyorsvonat)	d. u.	4	18
Budapest felé (gyorsvonat)	reggel	8	57
Budapest-Nagyvárad felé	d. u.	12	07
Budapest-Nagyvárad felé	este	10	31
P.-Ladány Nagyv. felé minden kedd	d. u.	11	12
Csák P.-Ladány	este	8	10
Csák P.-Ladány motor menet	reggel	5	08
Szatmár-Máramarossziget felé	d. u.	8	56
Csák Szatmár (gyorsvonat)	este	6	41
Csák Szatmár (teher v. szem.-száll. v.)	este	7	56
Szatmár-Máramarossziget felé	éjjel	2	50
Szatmár-Máramarossziget felé (gyorsv.)	d. u.	12	07
Csák Szatmár	reggel	5	10
Miskolc-Kassa felé	reggel	8	18
Miskolc-Kassa felé	este	6	56
Szerencs-S.-A.-Ujhely-Kassa felé	d. u.	4	11
Csák Nyiregyházaig	d. u.	2	10
m. áll. vasutól reggel	d. u.	5	35
vasártérrel	reggel	5	44
m. áll. vasutól	d. u.	8	09
vasártérrel	"	8	18
m. áll. vasutól	"	11	07
vasártérrel	"	11	16
m. áll. vasutól	d. u.	12	11
vasártérrel	"	12	21
m. áll. vasutól	"	4	25
vasártérrel	"	4	38
m. áll. vasutól	este	6	46
vasártérrel	"	6	58
Füzes-Abony felé m. áll. vasutól	reggel	4	36
Füzes-Abony felé vasártérrel	"	4	56
Ohát-köcs-Polgár felé m. áll. vasutól	d. u.	4	49
Ohát-köcs-Polgár felé vasártérrel	"	4	28
Derecske-Nagy-Léta felé	reggel	9	35
Derecske-Nagy-Léta felé	"	4	31

Budapestre érkezik:	idő	h.	p.
A reggel 8 ó. 57 p.-kor induló gy.-v.	d. u.	1	50
A déli 12 ó. 07 p.-kor induló sz.-v.	este	6	40
Az este 10 óra 31 p.-kor induló sz.-v.	reggel	5	45
A délután 4 ó. 18 p.-kor induló gyorsv.	este	9	35

Budapestről Debreczenbe indul:	idő	h.	p.
A délután 12 ó. 6 p.-kor érkező gyorsv.	reggel	7	26
A délután 3 ó. 29 p.-kor érkező szem.-v.	"	9	—
Az este 6 ó. 28 p.-kor érkező gyorsvonat	d. u.	2	—
Az éjjel 2 ó. 24 p.-kor érkező szem.-v.	este	7	05
Az éjjel 2 ó. 24 p.-kor érkező szem.-v.	"	9	15
P.-Ladányig gyorsvonat átszállítással	d. u.	12	08

Debreczenbe érkezik:	idő	h.	p.
Budapest felől (gyorsvonat)	d. u.	8	30
Budapest-Nagyvárad felől	este	6	28
Budapest-Nagyvárad felől (gyorsvonat)	éjjel	2	24
Budapest-Nagyvárad felől	d. u.	2	15
Csák P.-Ladánytól	reggel	7	45
Csák P.-Ladánytól motor menet	"	5	08
Kolozsvár-Nagyvárad felől	"	7	26
Csák Szatmártól (gyorsvonat)	"	8	46
Csák Szatmár felől	d. u.	11	37
Csák Máramarossziget felől (gyorsvonat)	d. u.	8	55
Csák Máramarossziget felől	este	10	11
Máramarossziget-Szatmár felől	"	6	40
Csák Szatmár felől	reggel	7	30
Kassa-Miskolc felől	d. u.	1	31
Kassa-S.-A.-Ujhely-Szerencs felől	este	7	50
Kassa-Miskolc felől	d. u.	8	48
Csák Nyiregyháza felől	reggel	7	38
vasártérre	reggel	7	32
m. áll. vasutra	"	7	40
vasártérre	d. u.	11	18
m. áll. vasutra	"	11	29
vasártérre	d. u.	1	45
m. áll. vasutra	"	1	53
vasártérre	"	8	27
m. áll. vasutra	"	8	34
vasártérre	este	6	05
m. áll. vasutra	"	6	12
vasártérre	"	9	50
m. áll. vasutra	"	9	57

Budapestre érkezik:	idő	h.	p.
A reggel 8 ó. 57 p.-kor induló gy.-v.	d. u.	1	50
A déli 12 ó. 07 p.-kor induló sz.-v.	este	6	40
Az este 10 óra 31 p.-kor induló sz.-v.	reggel	5	45
A délután 4 ó. 18 p.-kor induló gyorsv.	este	9	35

13,399. tk.
1904.

Arverési hirdetményi kivonat.

A debreczeni kir. törvényszék, mint mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Karakas Julianna végrehajátónak Karakas Mária Heller Jakabné végrehajátást szenvedő eleni 200 korona tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajátási ügyében a debreczeni kir. törvényszék területén levő a debreczeni 7001. számú tjkvben A) + 1. sorsz. 3673/4. hrsz. alatt felvett flierészen Karakas Mária, feler-szen pedig Pécsi Erzsébet tulajdonát képező csap kerti házból álló az 1881: LX. 156. §-ának C pontja értelmében egész ingatlanra 2168 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1905. évi márczius hó 23. napján délután 3 órakor a kir. törvényszék árverési termében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok elcsárának 10%-át vagyis 216 kor. 80 fill. készpénzben, v. az 1881. XX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1 én 3333. sz. a. kelt igaz-á ügyminiszteri rend let 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Debreczen, 1904 december hó 28.

Hegedűs,
kir. tszéki bíró.

A dr. Borsos-féle

Hajszesz és Hajkenőcs

biztosan megszünteti a haj hullását, a hajvégek megtörését, a haj elmolyosodását. Teljesen ártalmatlan. — Elősegíti a haj növést és annak színét nem változtatja meg.

1 üveg Hajszesz ára 1-2 kor
1 tégely Hajkenőcs ára 1 kor.

Kapható:

MIHALOVITS J.

gyógyszertárában
DEBRECZEN,
Főtér 31. szám.

Hirlapelárusítók felvételnek

a „Debreczen” elárusítására
varosi nyomdában,
városház, keresztépület.

Uj és használt KOCSIK

jutányosan kaphatók
Kozma Mihálynál
Budapest, VIII., Tavaszmező-u. 8.
Mintalap ingyen és bérmentve.

A NAP

POLITIKAI NAPILAP

kora reggel, valamennyi napi-
lap megelőzésével, érkezik az
összes vidéki városokba.

Hazafiság!

Emberszeretet

Műveltség!!

Teljes politikai
függetlenség!!

Önálló
vámterület!

Magyar ipar!

A NAP
A legnépszerűbb és a legolcsóbb ellenzéki lap.
FELMÉRŐ SZERKESZTŐ:
BRAUN SÁNDOR.
FŐMUNKATÁRSÁK:
ÁBRÁNYI EMIL,
dr. VAZSONYI VILMOS.
Egy szám = 2 kr.
Előfizetés:
Egy hónapra 1 K 40 f
Negyedévre 4 K — f
Kiadóhivatal: Rökk Szilárd-u. 9.

Magyarság!

Demokrácia!!

Szabadelvűség

Harc a párt-
uralom ellen.

Harc az ero-
szak ellen.

Kitünő értesületek.
Modern, friss,
elmés ujság!!

Bizunk a közönségben. • A közönség bizék bennünk.

• Tessék mutatványszámot kérni!

• Tessék előfizetni! • Tessék előfizetni!

Uj! **Megnyílt!!** Uj!

a Kossuth-utczai Maradék áruház

olcsóbb minden végeladásnál.

Mint hogy kizárólag rőfös árut rendezünk be, a raktáron levő összes cipő, kalap, női és férfi lehérműek, miederek, kesztyű, nyakkendő, harisnya, női és fiu ruhák, esernyők stb. fél árban árusítjuk el.

Uj!

Székely Jenő és Társa utódai

Kossuth-utca 15. sz., Gyógyszertar mellett.

Uj!